

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 141/10
26.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Н.М, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.116/09 од 16.04.2010. године, подигнутом против пресуде Општинског суда у Сремској Митровици К.453/07 од 21.03.2008. године и решења Окружног суда у Сремској Митровици Кж.1116/08 од 05.01.2009. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.116/09 од 16.04.2010. године, УВАЖАВА СЕ, као основан и УКИДА решење Окружног суда у Сремској Митровици Кж.1116/08 од 05.01.2009. године, а пресуда Општинског суда у Сремској Митровици К.453/07 од 21.03.2008. године, ПРЕИНАЧУЈЕ тако што се према окривљеном Н.М. на основу члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

-да је неутврђеног дана, у периоду од 28.10.2005. године до 23.11.2005. године, у С.М. у улици ..., а након што су радници оштећеног Предузећа јавног комуналног предузећа "В." - С.М. дана 28.10.2005. године извршили искључење његовог домаћинства са градске водоводне мреже, због неплаћених рачуна за утрошену воду, самовласно прибавио право на снабдевање водом са градске водоводне мреже, тако што је поставио окитен црево и преспорио своје домаћинство на градску водоводну мрежу, а што је утврђено приликом контроле од стране радника оштећеног предузећа дана 23.11.2005. године и на тај начин омогућио неовлашћено коришћење воде за своје домаћинство,

чиме би извршио кривично дело самовлашћа из члана 330. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Сремској Митровици К.453/07 од 21.03.2008. године окривљени М.Н. оглашен је кривим због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика за које му је изречена новчана казна у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року окривљени не плати суду новчану казну суд ће исту заменити у казну затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим што затвор не може трајати дуже од шест месеци или у казну - рад у јавном интересу уколико за то буду испуњени законски услови. Истом пресудом обавезан је да плати суду на име паушала износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Решењем Окружног суда у Сремској Митровици Кж.1116/08 од 05.01.2009. године, одбачена је као недозвољена жалба окривљеног М.Н. изјављена против пресуде Општинског суда у Сремској Митровици К.453/07 од 21.03.2008. године.

Против наведене пресуде и решења, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.116/09 од 16.04.2010. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, у вези члана 160. ЗКП и повреде одредаба кривичног поступка из члана 387. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев, укине решење Окружног суда у Сремској Митровици Кж.1116/08 од 05.01.2009. године, а пресуду Општинског суда у Сремској Митровици К.453/07 од 21.03.2008. године преиначи у смислу члана 354. тачка 3. ЗКП и донесе пресуду којом се оптужба одбија јер је у смислу члана 103. тачка 7. КЗ у вези члана 104. став 6. КЗ наступила застарелост кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и окривљеног Н.М, на којој је размотрио све списе предмета, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца наводи да је првостепена пресуда достављена окривљеном уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 160. ЗКП, а решење Окружног суда у Сремској Митровици Кж.1116/08 од 05.01.2009. године уз повреду одредаба кривичног поступка из члана 387. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је окривљени Н.М. приликом првог саслушања навео да има пребивалиште у селу К.Ј, Општина Б.П., а да му је боравиште у С.М, улица ..., а које податке суд је констатовао и у првостепеној пресуди К.453/07 од 21.03.2008. године приликом навођења личних података окривљеног.

Према одредбама ЗКП, пресуда представља писмено, за које је предвиђена лична достава, а одредбом члана 160. ЗКП, одређен је начин на који се врши лична достава.

У конкретном случају, суд приликом доставе првостепене пресуде није поступио на начин прописан законом, обзиром да из доставнице у списима предмета за лично достављање произилази да је достављач у два наврата покушао доставу и при том констатовао да су укућани изјавили да се окривљени Н.М. налази у Босни и да му из тог разлога пресуду није могуће уручити, а да се приликом покушаја доставе није обавестио кад и на ком месту може затећи окривљеног, нити је окривљеном, код лица наведених у члану 161. ЗКП оставио писмено обавештење да ради примања писмена буде у одређени дан и сат у свом стану, или на радном месту, у складу са одредбом члана 160. ЗКП.

Првостепени суд је наредбом од 25.08.2008. године првостепену пресуду истакао на огласној табли у смислу члана 162. став 3. ЗКП.

Одредба члана 162. став 3. ЗКП се односи на достављање пресуде у ситуацији када се окривљени није могао пронаћи, то јест достављач није могао сазнати нову адресу окривљеног.

Адреса окривљеног Н.М. и то како у Србији, тако и адреса у Босни и Херцеговини није била непозната, а што произилази из списка предмета, те је суд био у обавези да поступи у смислу члана 160. ЗКП, а евентуално покуша и доставу сходно члану 166. став 4. ЗКП.

Из наведеног произилази да у конкретној ситуацији нису били испуњени законски услови предвиђени чланом 162. став 3. ЗКП, да се пресуда истакне на огласној табли, то је суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка у смислу члана 368. став 2. ЗКП у вези члана 160. ЗКП, на штету окривљеног, коме је поступањем суда на наведени начин онемогућено да против првостепене пресуде изјави жалбу, а што се основано истиче у захтеву јавног тужиоца.

Из наведеног произилази да правноснажност првостепене пресуде није ни наступила, због чега је другостепени суд доношењем решења Кж.1116/08 од 05.01.2009. године, којим је одбацио као

недозвољену жалбу окр. Н.М, изјављену против пресуде Општинског суда у Сремској Митровици К.453/07 од 21.03.2008. године, повредио одредбе кривичног поступка из члана 387. ЗКП, а на шта се основано указује захтевом за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд укинуо наведено решење као у изреци пресуде.

Одредбом члана 103. тачка 7. КЗ, прописано је да ако у овом закону није другачије одређено кривично гоњење не може се предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а чланом 104. став 6. КЗ, да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Из списка предмета произилази да је кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ које се окривљеном Н.М. ставља на терет извршено 28.10.2005. до 23.11.2005. године за које је предвиђена новчана казна или затвор до шест месеци, па се основано у захтеву за заштиту законитости наводи да је сходно члану 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења дана 23.11.2009. године.

Стога је Врховни касациони суд, сходно члану 354. тачка 3. ЗКП преиначио првостепену пресуду и одбио оптужбу против окривљеног Н.М. као у изреци ове пресуде.

На основу члана 197. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, а на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

судија,

Мила Ристић,с.р.

Невенка Важић,с.р.